

نمای دوپوسته تدبیری هوشمندانه در جهت نیل به اهداف معماری پایدار

شیرین نوری وند^۱

۱- دانشجوی دکتری تخصصی معماری، دانشگاه آزاد واحد تبریز، ایران - Shirinnvd@gmail.com

چکیده

بحران انرژی، افزایش آلودگی و اثر نامطلوب کاهش منابع مصرف انرژی بر آسایش متصرفین فضا، نیاز به استفاده از راهکارهای طراحی برای کاهش مصرف منابع انرژی و افزایش سطح آسایش مخاطبان را افزایش داده است. راهکارهایی که عمدتاً تحت این عناوین شناخته شده اند می کوشند با افزایش بهره وری، کاهش نیاز به مصرف انرژی، حداکثر استفاده از انرژی و شرایط محیط طبیعی، و استفاده از قوانین فیزیکی شرایط آسایش را در مدت زمان بیشتر بهره گیری کمتر از انرژی های تجدیدناپذیر جبران کنند. روش های طراحی پویا و ایستا در مقیاس های مختلف این امر را تعقیب می کنند. از جمله این روش ها استفاده از نماهای دوپوسته در ساختمان است. از آن جایی که نماها بایستی با کیفیتی بالا و به گونه ای طراحی شوند که امکان مقابله و مواجهه با باد و باران، گرما و رطوبت را داشته باشند، لذا به کارگیری روشی که علاوه بر بازده انرژی مناسب در طرح معماری و نمای ساختمان محدودیتی ایجاد نکند به عنوان یکی از ضروریات در طراحی ساختمان هاب شمار می آید. سیستم نمای دوپوسته روشی است که علاوه برداشتن نکات مثبت در زمینه زیبایی شناسی، سبب صرفه جویی در مصرف انرژی می شود و علاوه بر تهویه طبیعی، وابستگی ساختمان را به نور غیر طبیعی کاهش داده و نقش مهمی نیز در کاهش آلودگی صوتی دارد. مقاله حاضر به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از مطالعات کتابخانه ای به نحوه عملکرد نماهای دوپوسته پرداخته و این نماها را در سه نوع دسته بندی عنوان کرده است و همچنین با بررسی مزایای این سیستم و باتوجه به کمبود منابع فسیلی و لزوم تمرکز بر معماری پایدار بناها سعی در ترویج این نماها در میان طراحان دارد.

واژه های کلیدی: نمای دوپوسته، معماری پایدار، مصرف انرژی، تهویه طبیعی

۱- مقدمه

در ابتدای قرن جدید، مصرف انرژی به موازات توسعه اقتصادی و تکنولوژیک افزایش یافته و انتظار می رود در چند دهه دیگر این نیاز همچنان بیشتر گردد. انرژی در دستیابی به توسعه اقتصادی، اجتماعی و محیطی در راستای توسعه انسانی محوریت دارد. در این میان، ایران با جمعیت یک درصدی از جمعیت جهان، حدود ۹ درصد از نفت و فرآورده های آن را مصرف می کند [۱].

همچنین در دهه ی اخیر، سرانه مصرف انرژی در ایران حدود پنج برابر سرانه جهانی آن است، بنابراین امروزه به علت رشد روزافزون مصرف انرژی در جهان و باتوجه به کمبود منابع سوخت های فسیلی و آلودگی های شدید زیست محیطی ناشی از احتراق آن ها، ضرورت به کارگیری انرژی های تجدیدپذیر جهت کاهش مصرف سوخت های فسیلی، افزایش یافته است. یکی از راه های کاهش مصرف سوخت های فسیلی، ساخت واحدهای ساختمانی به گونه ای است که دارای کمترین نیاز به مصرف انرژی برای گرمایش و سرمایش آن ها باشد [۲].